

DECIZIA nr. 552/2017
privind solutionarea contestatiei formulata de
contribuabilul **x**,
inregistrata la DGRFPB sub nr. x

Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti prin Serviciul Solutionare Contestatii 2 a fost sesizata de AS4FP, cu adresele nr. x, inregistrate la DGRFPB sub nr. x si cu adresa transmisa prin posta electronica, inregistrata sub nr. x asupra contestatiei formulata de domnul **x**, cu domiciliul in x.

Obiectul contestatiei transmisa prin posta electronica, inregistrata la AS4FP sub nr. x, completata prin adresa transmisa prin posta in data de 20.09.2017, inregistrata la AS4FP sub nr. x, il constituie:

- Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. x emisa de AS4FP, comunicata contribuabilei in data de **25.07.2017**, prin care s-au stabilit obligatii de plata accesorii in suma totala de x lei;
- Somatia nr. x emisa in dosarul de executare nr. x.

Avand in vedere prevederile dispozitiile art. 268 alin. (1), art. 269, art. 272 alin. (2) lit. (a) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedura fiscala, Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti este investita sa solutioneze contestatia formulata de domnul **x**.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei, s-au constatat urmatoarele:

I. In sustinerea contestatiei contribuabilul aduce urmatoarele argumente:

Anterior comunicarii actelor atacate, respectiv la data de 04.07.2017, contribuabilul a achitat toate obligatiile fiscale existente pana la data de 04.07.2017, asa cum rezulta din situatia analitica debite plati solduri eliberata de AS4FP la aceeasi data.

Desi a platit totul la zi in data de 04.07.2017, ulterior, respectiv la data de 10 iulie 2017 s-a emis somatia cu privire la suma de x lei.

Mai mult, functionara de la ghiseu i-a comunicat ca mai are de achitat atat x lei, cat si x lei.

In concluzie, domnul **x** solicita admiterea contestatiei.

II. Prin Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. x, AS4FP a stabilit obligatii de plata accesorii in suma totala de x lei.

De asemenea contribuabilul contesta si Somatia nr. x emisa in dosarul de executare nr. x.

III. Avand in vedere documentele existente la dosarul cauzei, constatarile organelor fiscale, sustinerile contestatarei si prevederile legale in vigoare pe perioada supusa impunerii se retin urmatoarele:

3.1 Referitor la Somatia nr. x emisa in dosarul de executare nr. x:

Cauza supusa soluționării este dacă Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București, prin Serviciul Soluționare Contestății 2 are competența materială de a soluționa acest capăt de cerere, în condițiile în care acestea se contestă la instanța de judecată.

În fapt, domnul **x** contestă Somatia nr. x emisa in dosarul de executare nr. x de catre Administrația Sector 4 a Finanțelor Publice.

În drept, art. 272 alin. (1) și alin. (2) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, în vigoare la data înregistrării contestației, reglementează competența organelor de soluționare a contestațiilor respectiv:

“Art. 272 (1) Contestațiile formulate împotriva deciziilor de impunere, a actelor administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere, a deciziilor pentru regularizarea situației emise în conformitate cu legislația în materie vamală, a măsurii de diminuare a pierderii fiscale stabilite prin decizie de modificare a bazei de impunere, precum și împotriva deciziei de reverificare se soluționează de către structurile specializate de soluționare a contestațiilor.

(2) Structurile specializate de soluționare a contestațiilor din cadrul direcțiilor generale regionale ale finanțelor publice în a căror rază teritorială își au domiciliul fiscal contestatarii sunt competente pentru soluționarea contestațiilor ce au ca obiect:

- a) creanțe fiscale în cuantum de până la 1 milion lei;
- b) măsura de diminuare a pierderii fiscale în cuantum de până la 1 milion lei;
- c) deciziile de reverificare, cu excepția celor pentru care competența de soluționare aparține direcției generale prevăzute la alin. (5);
- d) creanțele fiscale accesorii, indiferent de cuantum, aferente creanțelor fiscale principale stabilite prin decizii de impunere/acte administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere contestate și pentru care competența de soluționare a contestației revine structurii specializate de soluționare a contestațiilor din cadrul direcțiilor generale regionale ale finanțelor publice.”

Se reține că domnul **x** a formulat contestație împotriva Somatiei nr. x emisa in dosarul de executare nr. x, calea de atac fiind reglementată de dispozițiile art. 260 alin. (4) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală :

”Art. 260 - (3) Contestația poate fi făcută și **împotriva titlului executoriu** în temeiul căruia a fost pornită executarea, în cazul în care acest titlu nu este o hotărâre dată de o instanță judecătorească sau de alt organ jurisdicțional și dacă pentru contestarea lui nu există o altă procedură prevăzută de lege.

(4) Contestația se introduce la instanța judecătorească competentă și se judecă în procedură de urgență.”,

coroborat cu art. 373 (2) din Codul de procedură civilă:

“Art. 373 (2) Instanța de executare este judecătoria în circumscriptia careia se va face executarea, în afara cazurilor în care legea dispune altfel”.

Pentru explicitarea prevederilor legale mai sus enunțate, se reține că Înalta Curte de Casație și Justiție a pronunțat Decizia nr. XIV din 5 februarie 2007 privind recursul în interesul legii, în considerentele căreia s-a statuat că: *„Judecătoria în circumscriptia căreia se face executarea îi revine competența să judece în cazul contestației împotriva executării propriu-zise sau al contestației la titlu, atunci când o astfel de contestație vizează un titlu executoriu fiscal ce nu emană de la un organ de jurisdicție, evident, în cazul în care legea nu prevede o altă cale de atac împotriva acestuia.”*

Pentru detalierea concluziei de mai sus, Înalta Curte de Casație și Justiție, în cuprinsul Deciziei anterior precizate, reține următoarele: *„O atare soluție se impune deoarece, în cazul contestării executării silită ce se realizează de către organele*

administrativ-fiscale în baza unui titlu executoriu fiscal, dreptul comun este reprezentat de normele dreptului civil, material și procesual, iar nu de normele de drept public cuprinse în Legea nr. x/2004 a contenciosului administrativ și, respectiv, Titlul IX din Codul de procedura fiscală, care sunt aplicabile numai la soluționarea acțiunii în anularea sau modificarea obligației fiscale, ce constituie titlu de creanță fiscală”.

Prin urmare, având în vedere dispozițiile legale imperative citate mai sus, se reține că Serviciul Soluționare Contestații 2 nu are competență de soluționare a contestației împotriva Somatiei nr. x emisa în dosarul de executare nr. x, acestea intrând în competența instanței de judecată.

3.2 Referitor la Decizia referitoare la obligațiile de plata accesorii nr. x:

Cauza supusa solutionarii este daca contribuabilul datoreaza accesorii in suma totala de x lei, in conditiile in care argumentele sale nu sunt de natura sa modifice constatările organului fiscal.

In fapt prin Decizia referitoare la obligațiile de plata accesorii nr. x, AS4FP a stabilit în sarcina contribuabilului obligații de plata accesorii în suma totală de x lei, pentru perioada 31.12.2014 - 31.12.2015.

In drept, potrivit dispozițiilor art. 119, art. 120 și art. 120¹ din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare la data de 31.12.2015:

"Art. 119. - (1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere."

"Art. 120. - (1) Dobânzile reprezintă echivalentul prejudiciului creat titularului creanței fiscale ca urmare a neachitării de către debitor a obligațiilor de plată la scadență și se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv."

«Art. 120¹ (1) Penalitățile de întârziere reprezintă sancțiunea pentru neîndeplinirea obligațiilor de plată la scadență și se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv. Dispozițiile art. 120 alin. (2)-(6) sunt aplicabile în mod corespunzător.»

Față de prevederile legale invocate, se reține că, pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen, dobânzi și penalități de întârziere. Dobânzile se calculează de la scadență până la data stingerii, inclusiv.

Penalitățile de întârziere se calculează pentru plata cu întârziere a obligațiilor fiscale și nu înlătură obligația de plată a dobânzilor. Nivelul penalităților este cel prevăzut de lege.

Intrucat, așa cum rezulta din documentele existente la dosarul cauzei (situațiile debite plati solduri și referatul cauzei), contribuabilul **nu a achitat** în termenul legal (a achitat cu întârziere) obligațiile de plata reprezentând plati anticipate cu titlu de impozit (cedarea folosinței bunurilor) și CASS datorate de persoanele care realizează venituri

din cedarea folosintei bunurilor, prin Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. x, AS4FP a stabilit obligatii de plata accesorii in suma totala de x lei, pentru perioada 31.12.2014 - 31.12.2015.

In speta sunt aplicabile si dispozitiile art. 276 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedura fiscala:

“**Art. 276** (1) în soluționarea contestației organul competent verifică motivele de fapt și de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. Analiza contestației se face în raport cu susținerile părților, cu dispozițiile legale invocate de acestea și cu documentele existente la dosarul cauzei. **Soluționarea contestației se face în limitele sesizării.**”

Se retine ca in sustinerea contestatiei, contribuabilul a invocat **numai** faptul ca la data de 04.07.2017 a achitat integral toate obligatiile de plata inscrite in baza de date a organului fiscal, conform situatiei debite plati solduri editata la data de 04.07.2017, anexata inclusiv in sustinerea contestatiei.

Astfel,

1. Referitor la modalitatea de calcul a accesoriilor in suma totala de x lei contestate:

Contribuabilul nu a adus niciun argument si nici nu a depus documente sau situatii din care sa rezulte un alt mod de calcul, contrar dispozitiilor art. 269 alin 1 lit c) si d) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedura fiscala care stipuleaza:

“**Art. 269** Forma și conținutul contestației

(1) Contestația se formulează în scris și va cuprinde:

a) datele de identificare a contestatorului;

b) obiectul contestației;

c) motivele de fapt și de drept;

d) dovezile pe care se întemeiază.”

Mai mult, potrivit doctrinei, încă din dreptul roman a fost consacrat principiul potrivit căruia cel ce afirmă o pretenție în justiție trebuie să o dovedească, regulă tradițională exprimată prin adagiul latin „*actor incumbit probatio*”. Prin urmare, întrucât contestatarul este cea care invocă în sprijinul pretențiilor sale o anumită stare de fapt, afirmând o pretenție în procedura administrativă, **constatarea care se impune**, una naturală și de o implacabilă logică juridică, **este aceea că sarcina probei îi revine acesteia.**

Se reține, totodată, că sarcina probei nu implică un drept al contestatarului, ci un imperativ al interesului personal al acestuia care invocă o pretenție în cadrul căii administrative de atac, neprobarea cererii afirmate determinând respingerea contestației.

2. Referitor la faptul ca a achitat integral toate obligatiile de plata inscrite in baza de date a organului fiscal, conform situatiei debite plati solduri editata la data de 04.07.2017, anexata inclusiv in sustinerea contestatiei:

In speta sunt aplicabile dispozitiile art. 47, art. 93 si art. 98 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedura fiscala, potrivit carora:

“**Art. 47** Comunicarea actului administrativ fiscal

(1) **Actul administrativ fiscal trebuie comunicat contribuabilului/plătitorului căruia îi este destinat.** În situația contribuabilului/plătitorului fără domiciliu fiscal în România, care și-a desemnat împuternicit potrivit art. 18 alin. (4), precum și în situația numirii unui curator fiscal, în condițiile art. 19, actul administrativ fiscal se comunică împuternicitului sau curatorului, după caz.”

“**Art. 93** (1) Stabilirea creanțelor fiscale reprezintă activitatea de determinare a materiei impozabile, de calculare a bazei de impozitare și a creanțelor fiscale.

(2) Creanțele fiscale se stabilesc astfel:

- a) prin declarație de impunere, în condițiile art. 95 alin. (4) și art. 102 alin. (2);
- b) **prin decizie de impunere** emisă de organul fiscal, în celelalte cazuri.”

“**Art. 98** Acte administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere

Sunt asimilate deciziilor de impunere și următoarele acte administrative fiscale:

(...) c) **deciziile referitoare la obligațiile fiscale accesorii.**”

Avand in vedere prevederile legale de mai sus, rezulta ca obligatiile (creantele) fiscale accesorii se stabilesc (individualizeaza) prin decizia referitoare la obligatiile fiscale accesorii, care se comunica contribuabilului, potrivit dispozitiilor legale.

In speta, desi, din analiza situatiei debite plati solduri editata la data de 04.07.2017, anexata de contribuabil in sustinerea contestatiei, rezulta ca atat obligatiile de plata accesorii in suma totala de x lei reprezentand accesorii aferente impozitului pe veniturile din cedarea folosintei bunurilor, cat si obligatiile de plata accesorii aferente CASS datorata de persoanele care realizeaza venituri din cedarea folosintei bunurilor in suma totala de x lei au fost stinse prin plata, in data de 24.10.2016, **obligatia organului fiscal de a comunica** Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. x, prin care s-au individualizat aceste obligatii de plata accesorii, **a subzistat pe toata perioada urmatoare datei emiterii actului administrativ fiscal.**

Fata de cele mai sus prezentate, urmeaza a se respinge ca neintemeiata contestatia formulata de domnul x impotriva Deciziei referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. x emisa de AS4FP, prin care s-au stabilit in sarcina contribuabilului obligatii de plata accesorii in suma totala de x lei.

Pentru considerentele aratate mai sus si in temeiul art. 373 (2) din Codul de procedură civilă, art. 119, art. 120 si art. 120¹ din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, art. 47, art. 93, art. 260 alin. (4), art. 269, art. 272 alin. (1) și alin. (2), art. 276, art. 279 alin 1 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedura fiscala

DECIDE

1. Constată necompetența materială a Serviciului Soluționare Contestății 2 din cadrul D.G.R.F.P.B. privind contestația formulată de domnul x împotriva Somatiei nr. x emisa de AS4FP.

2. Respinge ca neintemeiata contestatia formulata de domnul **x** impotriva Deciziei referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. x emisa de AS4FP, prin care s-au stabilit in sarcina contribuabilului obligatii de plata accesorii in suma totala de x lei.

Prezenta decizie este definitiva in sistemul cailor administrative de atac si poate fi contestata, in termen de 6 luni de la comunicare, la Tribunalul Bucuresti.